

der på finanslovdebatten, vil jeg gerne sige til fru Juliane Henningsen, at vi er opmærksomme på, at finanskrisen også har virkninger for Grønland, og derfor er det meget tilfredsstillende at høre om arbejdet med at modernisere og sikre holdbarheden i det grønlandske samfund og i den grønlandske økonomi. Jeg takker også og kvitterer for de pæne ord om de initiativer, som er afspejlet i finansloven.

Hr. Høgni Hoydal talte om omvurderinger, og det var i det filosofiske hjørne. Det er klart, at finanskrisen nødvendiggør, at vi ser kritisk på mange ting, og vi må selvfølgelig også drage lære af det, vi har oplevet her under finanskrisen. Der er jo et arbejde i gang internationalt i G20-kredsen og i finansministerkredsen i EU om at skabe større indsigt i, større gennemsigtighed af og større kontrol med finanssektoren, og jeg håber, at vi finder nogle effektive løsninger i efteråret.

Til hr. Edmund Joensen vil jeg gerne sige, at jeg jo var sammen med Venstres folketingsgruppe på Færøerne, og det var som sædvanlig en stor oplevelse og meget lærerigt. Det er jo rigtigt, at også Færøerne er blevet ramt af finanskrisen, og jeg vil gerne kvittere for hr. Edmund Joensens bemærkninger om vort fælles arbejde med at sikre de finansielle markeder og dermed grundlaget for, at vi alle kan komme ud af den økonomiske krise med fornyet styrke. Tak.

Debatten i dag har jo i øvrigt på mange måder været forudsigelig. På den ene side er der regeringspartierne og Dansk Folkeparti, som ønsker at understøtte vækst og beskæftigelse under den økonomiske krise, men på en ansvarlig måde. Vi vil fortsat sikre tryghed om familiernes økonomi gennem skattestoppet. På den anden side står oppositionen, som vil igangsætte nye store vækstpakker uden at ville anerkende de massive lempelser af den økonomiske politik, som regeringen allerede har sat i gang. Og det er jo så nu også soleklart, at oppositionen vil sætte skatterne op, selv om vi står midt i en alvorlig økonomisk krise.

Ja, det er måske nu endda ikke så entydigt al ligevel, hvad det er, oppositionen vil. Vi oplever jo ikke en opposition, som står samlet om den økonomiske politik. Tværtimod er det en opposition, som på afgørende punkter vil i hver sin retning på nogle ret så afgørende områder. Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil sætte skatterne op. Det Radikale Venstre vil ikke, de vil hellere i den retning, regeringen og Dansk Folkeparti har udstukket med skattereformen.

Jeg kunne godt tænke mig lidt større klarhed over, hvilken økonomisk politik oppositionen egentlig vil føre.

Vi har i dag hørt Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti kritisere regeringen for ikke at gøre nok for væksten og beskæftigelsen i dansk økonomi. De vil have, at regeringen gennemfører en ny stor vækstpakke for at sætte yderligere gang i økonomien. Socialdemokraterne snakker fortsat om deres vækstplan med et investeringsløft på 36 mia. kr. over 2 år. Det er, som om Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti helt har overset det faktum, at regeringen allerede har igangsat en historisk stor lempelse af den økonomiske politik. Vi lempede finanspolitikken samlet set med 55 mia. kr. i 2009 og 2010, og oveni kommer endda frigivelsen af SP-midlerne. Lempelsen er større end den, der er gennemført i stort set alle andre lande, også større end i USA. Den økonomiske politik, inklusive virkningerne af den lavere rente, er dermed med til at fastholde over 70.000 arbejdspladser.

Kl. 18:24

Vi øger de offentlige investeringer med mere end 10 mia. kr. i løbet af 2009 og 2010. Det er den største vækst i de offentlige investeringer over en 2-årig periode siden midten af 1960'erne, og investeringsløftet sigter bredt. Vi investerer i veje og jernbaner, i bedre fysiske rammer i dagtilbud, folkeskoler og på ældreområdet, i ny og moderne sygehusstruktur, og vi vil igangsætte et teknologisk løft af universiteternes laboratorier til gavn for fremtidens forskning. Samtidig understøtter vi de private investeringer med puljen til renovering og bygningsarbejde på 1,5 mia. kr.

Men regeringens strategi går ikke bare på ét ben. Ud over de massive investeringsløft styrker vi også familiernes økonomi ved at sænke skatten på arbejde i 2009 og især i 2010. Skattereformen fra marts giver alene en lempelse på næsten 14 mia. kr. i 2010, fordi skattelettelserne gennemføres hurtigt, mens finansieringen indføres mere gradvis.

Desuden har vi givet mulighed for, at borgerne kan få udbetalt midlerne i SP-ordningen. Vi regner med udbetalinger på ca. 25 mia. kr. efter afgift i 2009. Det styrker familiernes købekraft markant, og det er med til at understøtte vækst og beskæftigelse.

Så hævder Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, at vi hellere skulle have brugt pengene på at øge investeringerne endnu mere, end vi